

Decisiones Sacramentales, Theologicæ, Canonicæ, & Legales

In Quibus Tota materia Sacramentorum, Theologiæ Moralis, Juris Canonici, & Quæstiones plurimæ Juris Civilis explicantur, dilucidantur, & traduntur, Eruditionibus, Historiis, & Exemplis adornatæ ; Opus Episcopis, Vicariis, Parochis, Confessariis, aliisque Studiosis utile, ac jucundum In Libris novem ...

Via Lactea Sive Institutiones Iuris Canonici

Chiericato, Giovanni Maria

Augustæ Vindelicorum, 1730

Tit. XI. De Nuptiis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-94613](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-94613)

TIT. XI.

De Nuptiis.

Continuatio huius Tituli ad præcedentes colligitur ex principio tituli nostri; pro cuius expeditione videbimus:

1. Quid sint Nuptiæ?
2. Unde dictæ?
3. Quando dicantur contractæ?
4. Qui nuptias contrahant?
5. Quibus temporibus fiant?
6. Quæ matrimonium invalidum reddant?

Quò ad Primum. Nuptiæ nihil aliud sunt, quam Matrimonium; quod quidem Matrimonium præfertur communicationem Juris divini, atque humani per conjunctionem maris, & feminae, ac inseparabiliter factam. Hoc tamen discrimen videtur esse inter Matrimonium, & Nuptias, quòd propriè Matrimonium præfertur illud totum tempus, quo legitime est conjunctio contracta, & copula sequuta. Nuptiæ vero referuntur ad Tempus illud, quo per verba de præfati consensum contrahentes præstant, & illam perpetuam inter se mutuam conjunctionem contrahunt. Ut notant DD. in Rubr. 6. de Sponsal.

Quò ad Secundum. Nuptiæ dicuntur à nubendo, seu velando, cap. Nec illud. 30. quæst. 5. c. Nicimago. 33. quæst. 5. Etenim propter modestiam sponsæ velabantur, ut dictum est in titulo de Nuptiis in Civil. Institution.

Quò ad Tertium. Nuptiæ dicuntur tunc contractæ, quando ab illis, qui debent conjuges esse, est consensus præstutus ad Parochi interrogationem, cujus Parochi præsentia est omnino necessaria. Concil. Trid. in cap. 1. de Reform. Matrim. sess. 24. Aliàs Matrimonium diceretur clandestinum, nec contrahentes obligaret in foro exteriori, d. c. 1.

Quò ad Quartum. Habentes legitimam ætatem, & facultatem consentiendi, Matrimonium possunt contrahere. Legitima verò ætas deprehenditur ex habilitate ad coeundum, c. 3. de Despons. Impub. §. Sed qui, h. t. Abb. in cap. De illis, ext. de Sponsalibus. Est tamen casus in quo impubes potest Matrimonium contrahere si inhabilis sit ad copulam, & est quando de pace ineunda tractatur, §. Idem si, eod. cap. 2. de Despons. Impub. & 29. d. per totam, c. Hoc quippe. 3. quæst. 6. Et sciendum est, quòd ad contrahendum Matrimonium verba omnino sunt necessaria, vel saltem alia signa mentem contrahentium exprimentia, & ex quibus consensus deprehendi possit, cap. Sufficit. 27. quæst. 2. Abb. in c. Tua, de Spons. §. Licet autem, hoc tit. Unde etiam mutus, & surdus per signa contrahere possunt, §. Multi, hoc tit.

Quò ad Quintum. Temporibus statutis tantum potest contrahi Matrimonium. Quare prohibetur ab Adventu Domini Nostri, usque in diem Epiphaniæ; & à Feria quarta Cinerum usque ad octavam Paschatis inclusivè, c. Ab adventu, de Reform. Matrim. sess. 24. in Concil. Trid. Et hoc est unum de Præceptis Ecclesiæ, Et si quis dixerit hanc Superstitionem superstitionem esse anathema sit, c. 11. de Sacram. Matrim. sess. 24. in eod. Conc.

Quò ad Postremum. Si quis crediderit personam liberæ conditionis suscipere, quam postea

cognoscat esse servilis, Matrimonium est nullum, nisi fuerit renovatus consensus, vel sequuta copula, §. Si quis tamen, hoc tit. 6. Propositum, de Conjug. servor. Qui autem dicantur liberi dicit text. in §. Liberi autem, h. t. Item si quis contrahere credat cum una, ac alii subiciatur per errorem, ob impedimentum consensus Matrimonium invalidum redditur, cap. 1. 29. quæst. 7. & Goffred. in sua Summ. in Rubr. de Spons. sub num. 21. Ubi etiam dicit errorem qualitatis, & fortunæ non impedire Matrimonium, ut si illa, cum qua contrahitur, credatur esse Virgo, & non sit, vel dives, & pauper sit, ut 29. q. 1. d. c. 1. De aliis impedimentibus dicitur in sequenti titulo.

TIT. XII.

Quæ Matrimonium impedire possint.

Quoniam multa impediunt Matrimonium; ob id nunc de hac materia. Et videbimus:

1. Quæ Matrimonium contractum dirimant, & quæ contrahendum impediunt?
2. Quot Matrimonii species sint?

Quò ad Primum. Primo loco Error dirimit Matrimonium, ut hic in princ. Et quoniam quatuor sunt species Erroris, Conditionis & Personæ, Fortunæ, & Qualitatis, sciendum est, quòd potestremæ duæ Matrimonium non dirimunt; superiores sic, ut sup. tit. proximo dixi, & c. 1. & per totum 29. quæst. 1. & quæst. 2. §. Solus, hoc tit. Secundò: Condicio appposita contra substantiam Matrimonii, vel dirimit, vel nullum efficit Matrimonium, c. Super eo, & c. Ad id, de Cond. apposit. c. Commissum, de Spons. c. de illis. De eo qui duxit in Matrim. quam poll. per Adult. Nisi sequuta sit Carnalis Copula, quia tunc intelligitur recessum ab omni conditione, vel modo, ut DD. Jurib. & per Goffr. in sua Summ. de Spons. num. 22. Tertio: Votum solenne, & Sacerdotalis, §. Item Voti, hoc tit. c. Unic. de Constit. in 6. c. Feriatim. 32. d. Votum autem solenne in proposito est, veluti susceptio Sacri Ordinis, vel professione tacita, vel expressa munitum, d. c. Unic. Secus autem est in Voto simplici, §. Secus, hoc tit. Nam etsi contrahendum impediatur, contractum tamen non tollit arg. c. Quemadmodum, de Jur. jur. & l. Patre. De his qui sunt sui, vel alien. Jur. Quarto: Disparitas fidei, ut si unus sit Christianus, alter Judæus, ut 28. quæst. 1. per totum. Quintò: Publicæ honestatis iustitia, 37. quæst. 2. cap. Siquis uxorem. Et non solum impedit, sed etiam dirimit, c. Juvenis, hoc tit. & Goffr. in Rubr. ext. eod. num. 21. c. Duo pueri, de Despons. Impub. Et hæc iustitia publicæ honestatis descendit ex Sponsalibus; & Matrimonio rato, etiam nulla copula carnali intercedente, cap. Unic. de Spons. in 6. cap. Sponsam, ext. de Sponsal. Et olim propter hanc iustitiam publicæ honestatis, qui spondebatur cum aliqua, non poterat contrahere cum consanguineis sponsæ, nec sponsa cum consanguineis sponsi usque ad quartum gradum. Ita not. Abb. in d. c. Sponsam. Et hoc habebat locum etiam si Sponsalia essent nulla, cap. Ad audientiam, de Sponsal. Quod tamen novissimè per Concilium Tridentin. correctum est de Res. Matrim. sess. 24. cap. 3. ubi duo ordinantur. Primum, quòd si sponsalia nulla sint, quacunque de causa, non inducant hanc iustitiam publicæ honestatis. Alterum est, quòd quando sunt valida

non